

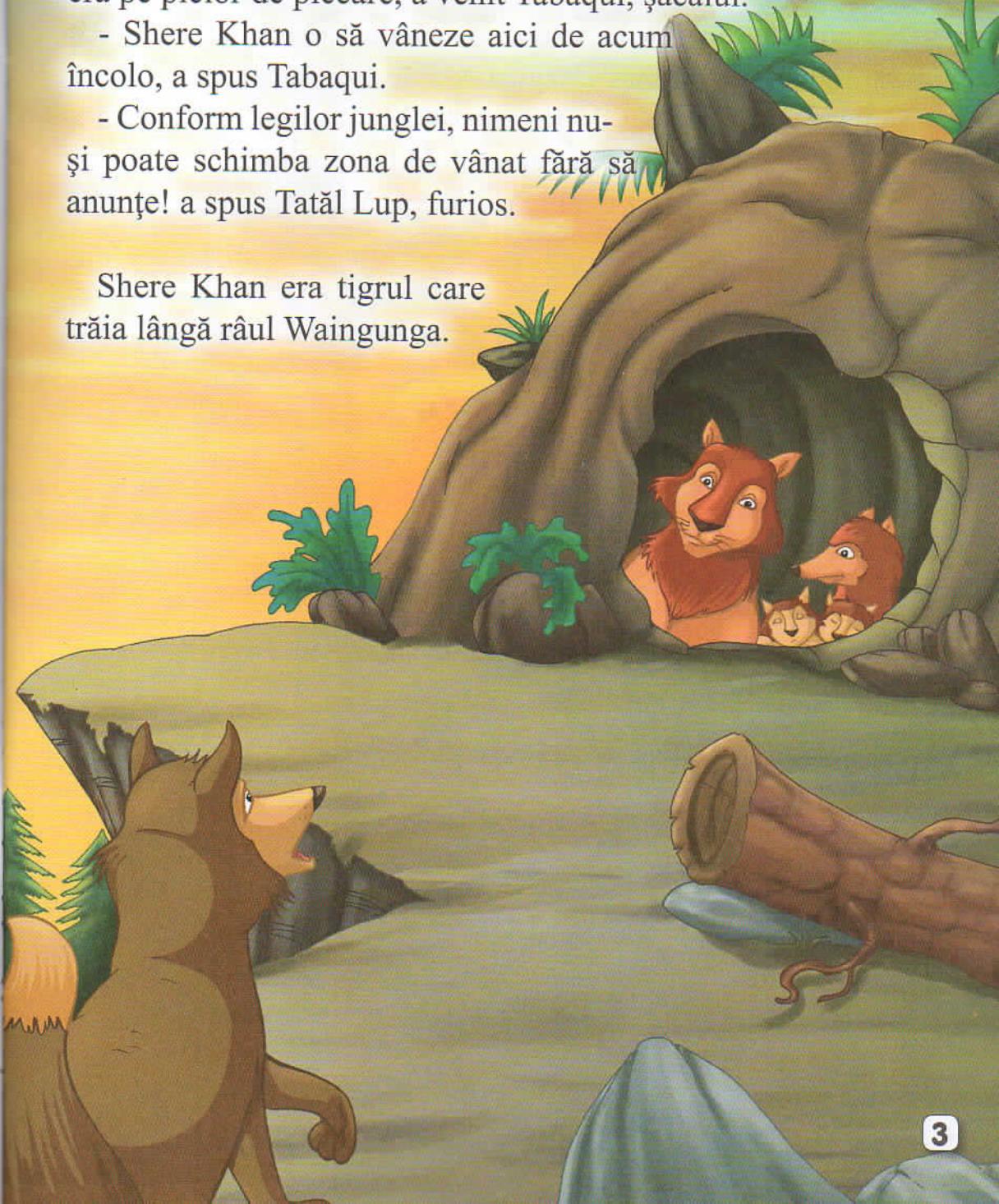
Cartea Junglei

Într-o seară călduroasă pe dealurile Seeonee, Tatăl Lup se trezi după siesta sa de după-amiază. Mama Lup stătea întinsă lângă cei patru pui ai lor.

- E vremea să plec la vânat, a spus Tatăl Lup. Dar chiar când era pe picior de plecare, a venit Tabaqui, șacalul.
- Shere Khan o să vâneze aici de acum încolo, a spus Tabaqui.
- Conform legilor junglei, nimeni nu-și poate schimba zona de vânat fără să anunțe! a spus Tatăl Lup, furios.

Shere Khan era tigrul care trăia lângă râul Waingunga.

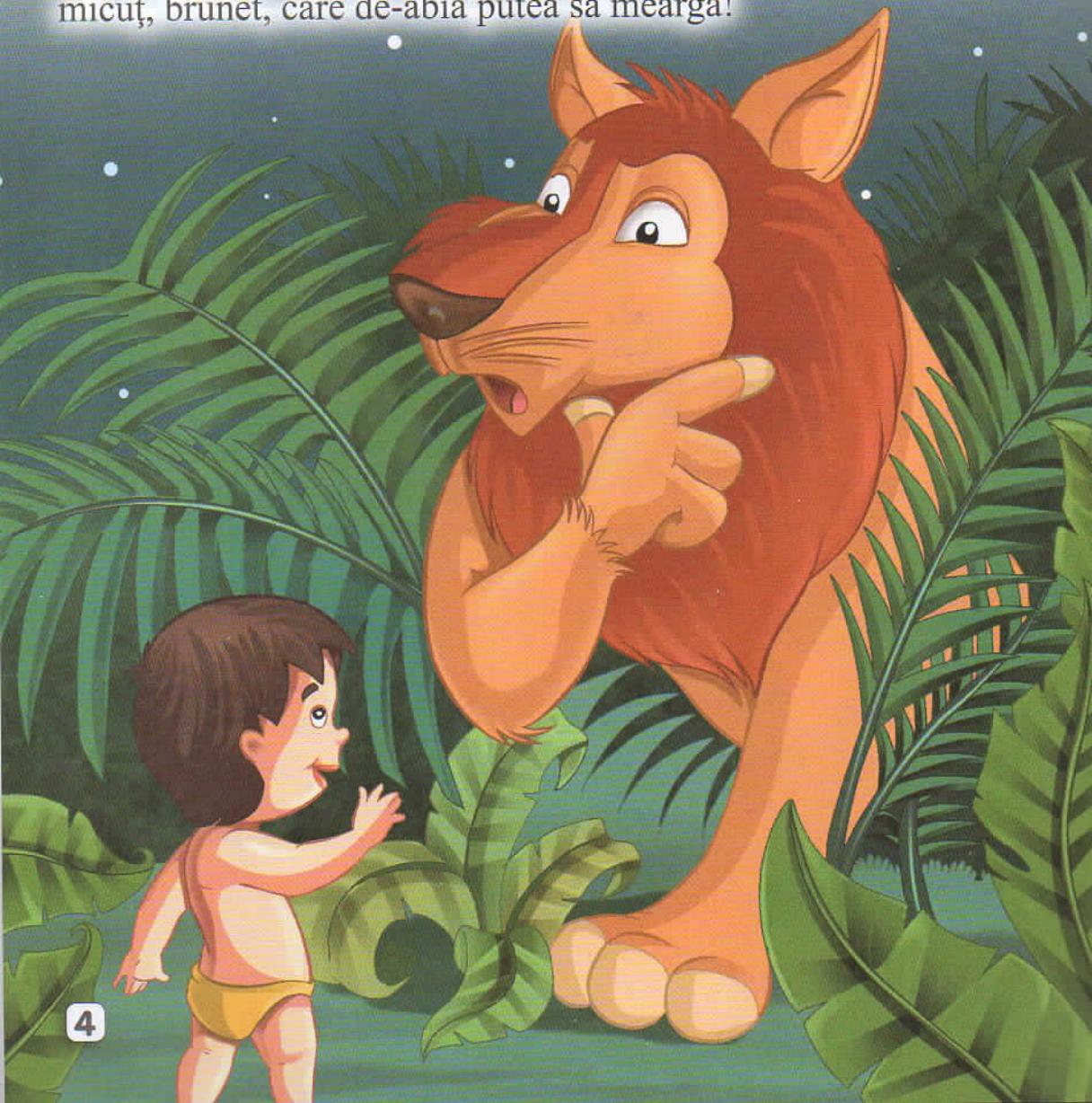

Un pic mai târziu, Tabaqui a plecat, după ce le-a spus și că Shere Khan era lângă vizuina lor. Au auzit fornăitul furios al tigrului.

- Aș! Nu după vânat a plecat el în seara asta, a spus Mama Lup. Caută oameni.

- Nu sunt oare destule vite în zonă de trebuie să mănânce oameni? a spus Tatăl Lup, dezgustat.

- Liniște! Vine cineva de jos, spuse Mama Lup. Tatăl Lup a ieșit din peșteră și a rămas încremenit. În fața lui stătea un copilaș micuț, brunet, care de-abia putea să meargă!

- Un pui de om! a strigat Tatăl Lup. Copilul a râs spre el.

- Adu-l aici, spuse Mama Lup cu însuflețire. Cu grijă, Tatăl Lup a prins copilul între fălcii și l-a adus între puii lui.

- E atât de mic, dar atât de puternic! a exclamat Mama Lup, fericită. O să-l păstrăm și o să-i spunem Mowgli. Chiar atunci, Shere Khan a venit la intrarea în peșteră și răgi:

- Te-am văzut când ai luat un pui de om și l-ai dus înăuntru. Dă-mi-l!

